

Ο κ. Λεθρέν εἶχε κατορθώση μάλιστα νὰ εὔρῃ, συμφώνως μὲ τὴν περιστασιν ταύτην, φράσιν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἦτο εὐγαριστημένος καὶ τὴν ὅποιαν ἐπινελαμβανε συγνά, συνοδεύων κατὴν μετὰ μειδιάματος.

— Έγὼ γνωρίζω, πότε θὰ ἀποθάνω, ἔλεγεν.

— Πότε θὰ ἀποθάνετε; τὸν ἡρώτων.

— Τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὅποιαν δὲν θὰ ἥμπορῶ πλέον νὰ γράψω.

Ο κ. Λεθρέν λοιπὸν ἦτο ἐν τῷ γραφείῳ του, καὶ ἵνα διακρίνῃ περισσότερον ἐκεῖνο, τὸ ὄποιον ἔγραψεν, εἶχεν ύψωση τὰ ὄμματοϋάλια μέχρι τοῦ μετώπου του διότι, ὡς ἔχετε ἀναμφισβήτως παρατηρήσῃ, ὅταν ἐκεῖνος, ὅστις φέρει ὄμματοϋάλια, θέλει νὰ ἴδῃ τι εὐχρινῶς, ύψωνε αὐτὰ μέχρι τοῦ ἥμισεος τοῦ μετώπου ἢ τὰ καταβιθάζει μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς ρινός, ἵνα παρατηρήσῃ ἐκ τῶν ἥνω ἢ ἐκ τῶν κάτω.

Παρὰ τὸ σύνθετο, ἡ Ἰουλία ἐκάθητο παραπλεύρως τοῦ πατρός της, ὅτε ἡ τροφὸς ἔφερε τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἡ θυρωρὸς τῇ εἶχεν ἐγγειρίσῃ. Προσχωροῦμεν χωρὶς νὰ εἰπωμεν, ὅτι Ἰουλία ἦτο τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα τῆς δεσποινίδος Λεθρέν.

Εἴπομεν ἀνωτέρω παρὰ τὸ σύνθετο, διότι συνήθως ἡ Ἰουλία δὲν ἐξεγείρετο πρὸ τῆς δεκάτης καὶ ἡμισείας, ἵνα προγευματίσῃ εἰς τὰς ἔνδεκα.

Ἐλαφρὸν ἐρύθημα, χρωματίσαν τὰς παρειάς της, ὅτε εἶδε τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἐπιστολῆς, ἣν ὁ κύριος Λεθρέν ἔμελλε νὰ ἀποσφράγισῃ, θὰ ἦτο ἐνδειξίς εἰς παρατηρητήν, παρόντα κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὅτι ἡ πωλινὴ αὔτη ἐπιστολὴ δὲν ἦτο ἀσχετος πρὸς τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἡ Ἰουλία κατ' ἐξαιρεσιν εἶχεν ἐγερθῆ τὴν ὄγδον γέρων.

Εἴπομεν, ὅτι ἡ Ἰουλία τὸ εὐειδής θὰ ἥτο ἀποδείξωμεν. Εἶχεν ἀνάστημα μέτριον, ἀλλὰ κάριεν, κόμην μέλανα καὶ ὄφθαλμοις κυκνούς, χρῶμα ἐρύθρον καὶ ὀδόντας λευκούς, ὅμοις κυμψούς καὶ πρόσωπον στρογγύλον, βραχίονας καλῶς πεπλασμένους καὶ χεῖρας λεπτοφυεῖς, κνήμην τορνευτὴν καὶ πόδα μικρόν.

Ω ἀγαθοεργά τῆς φύσεως ἡ τοῦ πολιτισμοῦ μυστήρια, τὰ ὄποια δίδετε θυγατέρως εὐειδεῖς εἰς πατέρας ὑπὲρ τὸ δέον ἀσχήμως· ἐστὲ εὐλογημένη ἥνευ ἀμφισθητήσεως καὶ παραδεδεγμένη ἀνεξετάστως.

— Διαβόλε! εἶπεν ὁ κύριος Λεθρέν, παρατηρῶν τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἐπιστολῆς, δὲν γνωρίζω αὐτὸν τὸν γραφείην.

Καὶ ὁ κύριος Λεθρέν, ἀνακινούμενος ἐν τῷ ἀνακλίντρῳ του, ἔδειξε τὸ ἄκρον τοῦ λειχανοῦ τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ ἐξηκολού. Θησεν ἐξετάζων τὴν ἐπιστολήν.

— Ανοιξέ την, πατέρα, καὶ θὰ λέης ἀπὸ ποῖον εἶνε, εἶπεν ἡ Ἰουλία, ἡς ἡ καρδία ἔπαλλε καὶ ἡτις, θέτουσα τὸν βραχίονα ἐπὶ τοῦ ἐρεισινώτου τοῦ καθίσματος, ἔκυπτε πρὸς τὸν πατέρα της.

— Εγεις δίκαιον, εἶπεν ὁ πατήρ, ἐξηγήσεις ἐκ τῆς φοβερᾶς δοκιμασίας, καὶ ἀπέσπασε τὴν σφραγίδα.

[Ἐπεται συνέχεια].

K. ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΟΡΙΝΝΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ—ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘ. 10

Μόνον εἰς τὸ ἡμέτερον Βιβλιοπωλεῖον εύρισκονται καὶ πωλοῦνται ἀποκλειστικῶς αἱ ἔξῆς ἡμῶν ἔκδόσεις:

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ	μετὰ εἰκόνων, ἔτος Α'	Φρ. 6
"	"	B' "
"	"	I"
"	"	Δ'
"	"	E'
"	"	Σ'
"	"	Z'

ΣΗΜ. Τὰ ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, εἶναι περιοδικὸν πρὸ δικτατίας ἐκδιδόμενον, ἐν φ. ἐδημοσιεύθησαν καὶ δημοσιεύονται τὰ δραματικά καὶ καὶ δραματικότερα Μυθιστορήματα καὶ τὰ χαρίστερα δηγύματα, μεταπεφρασμένα καὶ πρωτότυπα. Ὁλόκληρος ἡ σειρὰ τῶν «Ἐκλεκτῶν» ἀπαρτιζομένη ἔξι 620 τυπογραφικῶν φύλλων, κοσμουμένων ὑπὸ 350 μεγάλων εἰκόνων ἐν Παρισίας ἐξεργασμένων, ἀποτελεῖ ὀλόκληρον Μυθιστορικὸν Βιβλιοθήκην. Εἰς τοὺς ἐπινυμοῦντας γ. ἀποκτήσωσιν ὅλοκληρον τὴν σειρὰν τῶν Ἐκλεκτῶν, παραχωροῦμεν αὐτὴν ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς τιμῆς τῶν 50 φράγκων, ΔΙΑ ΜΟΝΩΝ ΦΡΑΓΚΑ 40.

ΤΑ ΔΥΟ ΔΙΚΝΑ, μυθιστορία Αἰμ. Ρισθούργ., τόμ. 4	Φρ. 1,60
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, ὑπὸ Λάζαρου Ἐνυάλη	" 2 —
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, ὑπὸ Γεωρ. Βαλαζήνη	" 50
ΑΝΤΩΝΙΝΑ, μυθιστορία Ἀλεξ. Δουμᾶ, νιζῆ	" 2 —
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ μυθιστορία ὑπὸ Γρηγορίου Ξενοπούλου	" 2 —
ΜΙΚΟΛΑΣ ΣΙΓΑΛΟΣ, μυθιστ. ὑπὸ Γ. Ξενοπούλου	" 2 —
ΤΟ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΔΡΑΧΜΟΝ ΕΠΑΘΛΟΝ, ὑπὸ Γρηγορίου Ξενοπούλου	" 50
ΛΕΩΝ ΛΕΩΝΗΣ, μυθιστορία Γεωργίας Σανδόνης, μετάχρονος Ι. Ισιδωρίδου Σκυλίσση	" 1,50
ΠΕΠΙΤΑ ΧΙΜΕΝΕΣ, μυθιστορία Ἰωαν. Βαλέρη, μετάχρονος Ἀντωνίου Φραχασίδην	" 2 —
Η ΒΡΑΖΙΑΙΑΝΗ, μυθιστ. A. Matthey μετὰ 13 μεγάλων εἰκόνων	" 1,20
ΝΕΚΡΑΙ ΚΑΙ ΖΩΣΑΙ, μυθιστ. Καρόλου Μερσούθελ, μετὰ 28 μεγάλων εἰκόνων	" 2,80
Ο ΛΗΣΤΗΣ, μυθιστ. Ἀλεξ. Δουμᾶ, πατρὸς μετὰ μεγάλων εἰκόνων	" 50
ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΙΑΤΡΟΥ, μυθιστ. Ἀλεξ. Δουμᾶς εἰς 80ν ἔξ 960 μεγ. σελίδων	" 6 —
ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, μυθιστορ.	
Ἀλεξ. Δουμᾶ (συνέχ. τῶν Ἀπομνημονευμάτων Ιατροῦ), τόμος εἰς μέγα 80ν ἔξ 720 μ. σελίδων	" 4,50
Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΙΤΟΥ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμᾶ (συνέχ. τοῦ Περιδεραίου τῆς Βασιλίσσης) τόμος εἰς μέγα 544 μεγάλων σελίδων	" 3,50
Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΣΑΡΝΥ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμᾶ (συνέχ. τοῦ Αγγέλου Πιτού) τόμος εἰς μέγα 544 μεγάλων σελίδων	" 10 —
Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΟΙΚΟΥ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμᾶ (συνέχ. της Κομήσσης Σαρνύ) τόμος εἰς μέγα 544 μεγάλων σελίδων	" 3 —
ΣΗΜ. Η κατὰ φυλλάδια ἔκδοσις τῆς Κομήσσης Σαρνύ καὶ τοῦ Ἰπποτού τοῦ Ἐρυθροῦ Οίκου, πλησιάζει πρὸ τὸ τέλος. Ὁλόκληρος ἡ σειρὰ, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν: Ιατροῦ Ἀπομνημονευμάτων, Περιδεραίου τῆς Βασιλίσσης, Αγγέλου Πιτού, Κομήσσης Σαρνύ καὶ Ἰπποτού τοῦ Ἐρυθροῦ Οίκου, θὰ τιμάται φρ. 27. Ο ἀποστέλλω MONON ΦΡ. 20 λαμβάνη τοὺς ἡδη ἐκδοθέντας τόμους καὶ τὰ διάλιτα ἔκδοθησμένα φυλλάδια τῆς Κομήσσης Σαρνύ καὶ τοῦ Ἰπποτού τοῦ Ἐρυθροῦ Οίκου, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔργου τοῦ γόνητος Ἀλεξανδρού Δουμᾶ, ἐν φ. ἐξελίσσεται ὀλόκληρος ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις.	
Σὺν τῇ αἰτήσει προκαταβάλλεται καὶ τὸ ἀντίτιμον.	